

Det er sådan, at svenskerne bruger ca. 225 heltidsstillinger. Alting er jo en prioritering. Spørgsmålet er, om man ikke på et tidligere tidspunkt kan få taget hånd om de mennesker, der skal udsættes. Jeg vil blot sige med hensyn til de 225 stillinger, at det er folk, der kan bruges andre steder i vores sektor, det kan være på plejehjem, det kan være på sygehuse eller andre steder.

Regeringen har en holdning til, at økonomi er folks private sag. Det havde jo også været nemmere, hvis fru Line Barfod satte folk på lomme-penge, så var der slet ingen problemer med, at de kom ud i noget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt ministeren har sat sig ind i, hvad det her forslag går ud på, for der står ingen steder i det her forslag, at man skal sætte folk under administration.

Jeg forstår ikke helt, at ministeren i stedet for at ansætte folk – 225, siger ministeren, det var så 8 i Malmø – til at forhindre, at folk bliver sat ud af deres lejlighed, så de kan blive i deres lejlighed og undgå sociale problemer, hellere vil ansætte flere på herberger til at tage sig af dem, når de er blevet hjemløse, hellere vil ansætte flere på børnehjem og andre steder til at tage sig af børnene, når de er blevet anbragt, hellere vil ansætte flere på institutioner, der skal tage sig af alkoholbehandling til dem, der er kommet ud i misbrug.

Jeg forstår ikke, at ministeren ikke hellere vil forebygge, så folk kan blive i stand til at klare deres eget liv og fortsætte med at bo i deres bolig frem for at skulle sættes ud, fordi de ikke i tide fik hjælp omkring økonomien.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg har redegjort for, at vi mener, at privat rådgivning via banker og andre steder kan klare det samme.

Så er det jo altid et spørgsmål om, hvordan man prioriterer de offentlige midler. Denne regering har netop i amter og kommuner valgt at bruge den vækst, vi har haft i økonomien, til at ansætte flere, bl.a. i plejesektoren og på vores sygehuse. Det er en vurdering, og jeg må konstatere, at jeg ikke er enig med Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg har to spørgsmål til ministeren.

Ministeren siger i sit hovedsvar, at gæld har nogle alvorlige konsekvenser for den enkelte. Vil ministeren ikke også medgive, at det har nogle alvorlige også økonomiske konsekvenser for samfundet?

Det andet spørgsmål relaterer sig til ministerens kronargument om, at enhver har ansvaret for sin egen økonomi.

Vi, der har været oppe at se på ordningen i Sverige, ved, at man deroppe er inspireret af den danske gældssanering, men hvor man er nået til den fiffige tanke, at måske skulle man gøre noget, inden man nåede dertil, at man skulle eftergive folks gæld, netop for at fastholde den enkelte på, at han eller hun har et ansvar for sin egen gæld.

Kunne man ikke godt prøve også i denne regering at tænke på, at man ikke behøver at lade tingene køre fuldstændig af sporet, før man sætter noget ind, af hensyn til den enkeltes eget ansvar for økonomien?

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan blot sige til fru Sandy Brinck, at der jo også er folk på vores socialkontorer i vores kommuner, der er med til at administrere penge for folk.

Vi mener ikke, der er behov for at ansætte så mange flere mennesker i den offentlige sektor på det her område.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Med al respekt for socialrådgivere så har de jo en generalistuddannelse. Og det, man gør i Sverige, når man skal rådgive om privatøkonomi, er, at man faktisk prioriterer, at det er folk, der har en uddannelse som økonomer, som har den helt specifikke, faglige baggrund for at kunne gå ind og hjælpe de mennesker, som sidder med måske meget komplekse gældsproblemer.

Så bare at skyde det ind under, at »det klarer vi i den der generelle sagsbehandling, der er i kommunerne«, er jo milevidt fra, hvad man gør i Sverige.